

osobie go zastępującej. Osoby te mogą zgłosić do protokołu swoje uwagi.

4. Inspektorat przesyła odpis protokołu właściwej jednostce nadrzędnej lub organizacji gospodarczej.

Art. 8. 1. W razie stwierdzenia w toku inspekcji poważnego naruszenia przepisów albo zasad prawidłowego obrotu towarowego lub działalności usługowej organy Państwowej Inspekcji Handlowej mogą na piśmie wydać na miejscu do niezwłocznego wykonania niezbędne zarządzenia, jeżeli natychmiastowe przerwanie stwierdzonego stanu rzeczy jest ze względu na interes społeczny konieczne.

2. Do wydanych zarządzeń stosuje się odpowiednio przepis art. 7 ust. 4.

3. W celu zapobieżenia wprowadzaniu do obrotu towaru, którego jakość nie odpowiada jakości deklarowanej, organy Państwowej Inspekcji Handlowej mogą w toku lub w wyniku inspekcji dokonywać zabezpieczenia tego towaru, jeżeli jest to konieczne ze względu na interes społeczny. Zabezpieczenie powinno być uchylone, jeżeli towar zostanie przeklasyfikowany lub doprowadzony do właściwej jakości albo wyłączony z obrotu.

Art. 9. Jeżeli w czasie przeprowadzania inspekcji zachodzi podejrzenie, że popełnione zostało przestępstwo, organy Państwowej Inspekcji Handlowej, o ile same nie są właściwe do ścigania, zawiadamiają o tym niezwłocznie właściwe organy, a nadto prowadzą dochodzenie w celu zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa oraz ujawnienia sprawcy. Po dokonaniu tych czynności organy Państwowej Inspekcji Handlowej przekazują niezwłocznie akta dochodzenia Milicji Obywatelskiej, a w sprawach, w których śledztwo jest obowiązkowe — prokuratorowi.

Art. 10. 1. Organy Państwowej Inspekcji Handlowej mogą wytaczać w terminie przewidzianym w art. 66 § 1 Kodeksu postępowania karnego lub popierać powództwo cywilne w postępowaniu karnym, jeżeli wymaga tego interes społeczny.

2. Przepis art. 66 § 4 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio w wypadku wniesienia powództwa cywilnego przez organy Państwowej Inspekcji Handlowej.

Art. 11. Kto przez niewykonanie zarządzeń lub żądań opartych na przepisach ustawy lub rozporządzenia wydane go na podstawie art. 13 ustawy umyślnie utrudnia organom Państwowej Inspekcji Handlowej wykonywanie ich zadań — podlega karze grzywny do 3000 zł.

Art. 12. Orzekanie w sprawach określonych w art. 11 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Art. 13. Minister Handlu Wewnętrznego za zgodą Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli określi w drodze rozporządzenia szczegółową organizację i tryb postępowania Państwowej Inspekcji Handlowej.

Art. 14. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) zakładów handlowych i usługowych znajdujących się na terenach zamkniętych podlegających Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych,
- 2) zakładów produkujących i zbywających energię elektryczną i ciepłą oraz paliwa gazowe.

Art. 15. Traci moc dekret z dnia 21 września 1950 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 1950 r. Nr 44, poz. 396 i z 1954 r. Nr 15, poz. 56).

207

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 25 sierpnia 1969 r.

w sprawie organizacji i trybu postępowania organów Państwowej Inspekcji Handlowej.

Na podstawie art. 13 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 1969 r. Nr 26, poz. 206) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołana w rozporządzeniu bez bliższego określenia ustawa oznaczona ustawę z dnia 25 lutego 1958 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 1969 r. Nr 26, poz. 206).

2. Przez użyte w rozporządzeniu określenie:

- 1) organy inspekcji — rozumie się organy Państwowej Inspekcji Handlowej,
- 2) inspektor — rozumie się pracownika Państwowej Inspekcji Handlowej upoważnionego przez właściwy organ inspekcji do wykonania określonych czynności objętych przepisami art. 5, 7, 8 i 9 ustawy,
- 3) wojewódzki inspektor — rozumie się również inspektora Państwowej Inspekcji Handlowej w miastach wyłączonych z województw, a przez określenie wojewódzki inspektorat — inspektorat Państwowej Inspekcji Handlowej w miastach wyłączonych z województw,
- 4) jednostka nadrzędna — rozumie się jednostkę bezpośrednio nadrzędną nad jednostką inspekcjonowaną lub bezpośrednio nadrzędną organizację gospodarczą oraz właściwy związek spółdzielni w odniesieniu do jednostek spółdzielczych.

1. Organizacja i zakres działania.

§ 2. 1. Na czele Głównego Inspektoratu stoi Główny Inspektor, podległy Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

2. Głównego Inspektora i jego zastępców mianuje i zwalnia Minister Handlu Wewnętrznego.

3. Wojewódzkich inspektorów mianuje i zwalnia Minister Handlu Wewnętrznego na wniosek Głównego Inspektora, w porozumieniu z prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

4. Rejonowych, powiatowych, miejskich i dzielnicowych inspektorów mianuje i zwalnia Główny Inspektor w porozumieniu z prezydium właściwej rady narodowej, po zasięgnięciu opinii lub na wniosek wojewódzkiego inspektora.

§ 3. 1. Główny Inspektor kieruje całokształtem działalności Państwowej Inspekcji Handlowej i jest za nią odpowiedzialny przed Ministrem Handlu Wewnętrznego.

2. Wojewódzki inspektor kieruje całokształtem działalności wojewódzkiego inspektoratu i podległych mu organów inspekcji i jest za nie bezpośrednio odpowiedzialny przed Głównym Inspektorem.

3. Rejonowy, powiatowy, miejski i dzielnicowy inspektor kieruje całokształtem spraw należących do zakresu działania rejonowego, powiatowego, miejskiego i dzielnicowego inspektoratu i jest za nie bezpośrednio odpowiedzialny przed wojewódzkim inspektorem.

§ 4. 1. Do zakresu działania Głównego Inspektoratu należy wykonywanie zadań Państwowej Inspekcji Handlowej, a w szczególności:

- 1) opracowywanie projektów wytycznych do planów działalności Państwowej Inspekcji Handlowej i projektów planów inspekcji o znaczeniu krajowym oraz sporządzanie zbiorczych sprawozdań z wykonania planów działalności organów inspekcji,
- 2) opracowywanie wystąpień i wniosków dotyczących zagadnień wchodzących w zakres działania Państwowej Inspekcji Handlowej,
- 3) nadzór nad podległymi organami inspekcji oraz koordynowanie i kontrola ich działalności,
- 4) organizowanie i nadzorowanie inspekcji o zasięgu międzywojewódzkim i ogólnokrajowym,
- 5) rozpatrywanie odwołań od zarządzeń i orzeczeń podległych organów inspekcji,
- 6) instruowanie podległych organów oraz organizowanie szkolenia personelu organów inspekcji,
- 7) opracowywanie preliminarzy budżetowych dochodów i wydatków, gospodarka kredytami oraz nadzór w zakresie spraw budżetowo-gospodarczych podległych jednostek.

2. Przy wykonywaniu zadań określonych w ust. 1 Główny Inspektorat współpracuje z innymi organami inspekcji, kontroli i ścigania przestępstw oraz z organami kontroli społecznej sprawowanej przez związki zawodowe.

§ 5. 1. Do zakresu działania wojewódzkiego inspektoratu należy wykonywanie zadań Państwowej Inspekcji Handlowej na terenie działalności inspektoratu, a w szczególności:

- 1) dokonywanie inspekcji w jednostkach wymienionych w art. 7 ust. 1 ustawy,
- 2) dokonywanie inspekcji przewożonych towarów przeznaczonych na zaopatrzenie rynku wewnętrznego,
- 3) prowadzenie laboratorium kontrolno-analitycznego,
- 4) w zakresie ustalonym w §§ 32—34 — powoływanie rzeczoznawców, wagowych i klasyfikatorów branżowych oraz orzekanie o jakości towarów na wniosek zainteresowanych stron,
- 5) orzekanie o zniszczeniu lub oddaniu do przerobu towarów stanowiących przedmiot obrotu towarowego, zepsutych lub nie nadających się do użytku,
- 6) prowadzenie dochodzeń i wnoszenie aktów oskarżenia w ramach posiadanych uprawnień oraz wytyczanie i popieranie powództwa cywilnego w postępowaniu karnym,
- 7) przedkładanie prezydium właściwej rady narodowej projektów planów swojej działalności,
- 8) opracowywanie wytycznych do planów działalności podległych organów inspekcji i sporządzanie sprawozdań z wykonania tych planów,
- 9) zbieranie informacji dotyczących funkcjonowania handlu i usług oraz innych danych określonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego,
- 10) nadzór nad podległymi organami inspekcji, nadawanie kierunku oraz koordynowanie i kontrola ich działalności,
- 11) rozpatrywanie odwołań od zarządzeń i orzeczeń wydanych przez podległe organy inspekcji,
- 12) prowadzenie analizy wyników działalności własnej i organów podległych oraz opracowywanie sprawozdań i wniosków w tym zakresie.

2. Przy wykonywaniu zadań określonych w ust. 1 wojewódzki inspektorat współpracuje z organami terenowymi administracji państwowej, organami państwowymi inspekcji sanitarnej, organami jakości miar, związkami zawodowymi

i innymi organizacjami społecznymi oraz współdziała z innymi organami kontroli, inspekcji i z organami ścigania przestępstw.

§ 6. W razie powołania rejonowego, powiatowego, miejskiego lub dzielnicowego inspektoratu, do zakresu jego zadań należą będą czynności wymienione w § 5 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 12 i ust. 2 rozporządzenia, wykonywane na terenie jego działania.

§ 7. Organizację wewnętrzną i zakres czynności poszczególnych komórek organizacyjnych Głównego Inspektoratu, inspektoratów wojewódzkich, rejonowych, powiatowych i miejskich ustala Główny Inspektor za zgodą Ministra Handlu Wewnętrznego.

2. Tryb postępowania.

§ 8. 1. Organy inspekcji działają na podstawie okresowych planów inspekcji.

2. Wojewódzkie, rejonowe, powiatowe, miejskie i dzielnicowe inspektoraty opracowują plany inspekcji na podstawie wytycznych głównego inspektoratu i prezydium rad narodowych odpowiedniego stopnia.

3. W uzasadnionych wypadkach inspekcje mogą być przeprowadzane poza planem.

4. Kwartalne plany inspekcji Państwowej Inspekcji Handlowej podlegają koordynacji z planami kontroli organów Najwyższej Izby Kontroli w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 9. 1. Inspektorzy dokonują inspekcji na podstawie pisemnych zleceń kierowników organów inspekcji, zaopatrzonych w pieczęć okrągłą z godłem Państwa oraz legitymacji służbowej.

2. Zlecenie powinno wymieniać inspektorów upoważnionych do przeprowadzenia inspekcji oraz jednostki objęte inspekcją i terminem jej przeprowadzenia.

3. Główny Inspektor i jego zastępcy, inspektorzy wojewódzki i jego zastępca, rejonowy, powiatowy, miejski i dzielnicowy upoważnieni są do przeprowadzania inspekcji na podstawie legitymacji służbowej.

4. W wypadkach wymagających niezwłocznej interwencji inspektor przeprowadza inspekcję za okazaniem legitymacji służbowej. Inspektor obowiązany jest wówczas zawiadomić niezwłocznie właściwy organ inspekcji o dokonaniu inspekcji.

§ 10. 1. Inspekcja powinna być dokonywana w dniach i godzinach pracy obowiązujących w jednostce inspekcjonowanej, w sposób możliwie nie zakłócający działalności tej jednostki.

2. W razie konieczności inspekcję można przeprowadzić w innych godzinach, jak również w dni ustawowo wolne od pracy.

§ 11. 1. Inspektor uprawniony jest do wstępu i poruszania się po terenie jednostki inspekcjonowanej na podstawie legitymacji służbowej wraz ze zleceniem inspekcji, a w wypadku określonym w § 9 ust. 3 — bez tego zlecenia, bez potrzeby uzyskiwania przepustki, chyba że szczególne przepisy stanowią inaczej.

2. Inspektor nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w wewnętrznych regulaminach zakładów pracy.

3. Inspektor obowiązany jest przestrzegać przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy obowiązujących w jednostce inspekcjonowanej oraz przepisów przeciwpożarowych.

§ 12. Kierownik inspekcjonowanej jednostki obowiązany jest zapewnić warunki umożliwiające przeprowadzenie inspekcji oraz zlecić dostarczenie inspektorom potrzebnych materiałów i dokumentów.

§ 13. 1. Przeprowadzanie inspekcji powinno odbywać się w obecności kierownika inspekcjonowanej jednostki,

a w razie jego nieobecności — w obecności osoby zastępującej kierownika.

2. W razie nieobecności osób, o których mowa w ust. 1, inspekcję przeprowadza się w obecności innego pracownika tej jednostki.

§ 14. W toku inspekcji inspektor upoważniony jest do:

- 1) badania ksiąg i dokumentów,
- 2) żądania ustnych i pisemnych wyjaśnień,
- 3) przesłuchiwanie stron, świadków i biegłych,
- 4) dokonywania oględzin pomieszczeń, miejsca i rzeczy,
- 5) zabezpieczenia dowodów i towarów w sposób oraz w wypadkach określonych w §§ 17—22,
- 6) pobierania prób towarów,
- 7) sprawdzania tożsamości osób, jeżeli to okaże się konieczne w związku z przeprowadzaną inspekcją.

§ 15. 1. Inspektor może sporządzać odpisy lub wyciągi z dokumentów, jak również zestawienia i obliczenia oparte na dokumentach.

2. Zgodność odpisów i wyciągów z dokumentami poświadczają kierownik komórki organizacyjnej, w której dokument się znajduje, a zgodność odpisów, wyciągów, zestawień i obliczeń opartych na dokumentach księgowości — główny (starszy) księgowy.

§ 16. 1. Organy inspekcji uprawnione są do żądania wyjaśnień od jednostek nadrzędnych, nadzorujących działalność inspekcjonowanych jednostek.

2. Jeżeli w związku z przeprowadzaną inspekcją zachodzi konieczność zebrania uzupełniających danych, organy inspekcji uprawnione są do zasięgnięcia informacji w innych przedsiębiorstwach, zakładach, instytucjach i urzędach.

§ 17. 1. Dokumenty, towary i inne rzeczy stanowiące przedmiot inspekcji oraz pomieszczenia, w których dokonuje się czynności inspekcyjnych, mogą być zabezpieczone, jeżeli jest to niezbędne dla wykonania zadań inspekcyjnych.

2. Zabezpieczenie pomieszczeń, o których mowa w ust. 1, może być dokonane tylko za zgodą wojewódzkiego inspektora.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy towarów spożywczych ulegających szybkiemu zepsuciu lub innym szybkim zmianom biochemicznym.

§ 18. 1. Zabezpieczenie dokumentów i innych rzeczy poza towarami oraz pomieszczeń może trwać do czasu, jaki jest niezbędny do wykonania czynności mających na celu ustalenie i wyjaśnienie okoliczności sprawy będących przedmiotem inspekcji.

2. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, uchyla organ inspekcji.

§ 19. 1. Zabezpieczenie towarów spożywczych może trwać do 7 dni, a towarów przemysłowych do 14 dni. W razie uzasadnionej potrzeby wojewódzki inspektor może przedłużyć termin zabezpieczenia towarów spożywczych o dalsze 7 dni, a towarów przemysłowych o dalsze 14 dni.

2. Jeżeli zachodzi konieczność zbadania towaru przemysłowego przez inną jednostkę niż laboratorium Państwowej Inspekcji Handlowej, zabezpieczenie tego towaru może trwać do czasu, jaki jest niezbędny do zbadania towaru przez właściwą jednostkę.

3. Zabezpieczenie powinno być zakończone w czasie umożliwiającym dostawę i odbiór towaru w terminach ustalonych w umowach lub obowiązujących przepisach oraz sprzedaż towaru w okresie jego gwarancji lub przydatności do spożycia.

4. W razie niezawiadomienia jednostki inspekcjonowanej przez organ inspekcji o przedłużeniu terminów określonych w ust. 1, zabezpieczenie ustaje.

5. Jeżeli zabezpieczony towar może być zwolniony przed upływem terminów określonych w ust. 1, a także w wypadkach przewidzianych w ust. 2 i 3, organ inspekcji

obowiązany jest zawiadomić jednostkę inspekcjonowaną o uchyleniu zabezpieczenia.

§ 20. Terminy zabezpieczenia i jego ustania lub uchylenia, określone w § 18 i § 19, nie dotyczą wypadków, do których mają zastosowanie przepisy postępowania karnego lub karno-administracyjnego.

§ 21. 1. Inspektor może zabezpieczyć towar, którego jakość nie odpowiada jakości deklarowanej, celem zapobieżenia wprowadzenia go do obrotu lub sprzedaży, jeżeli jest to konieczne ze względu na interes społeczny.

2. Zabezpieczenie powinno być niezwłocznie uchylone, jeżeli towar zostanie przeklasyfikowany, przeceniony lub doprowadzony do właściwej jakości albo wyłączony z obrotu.

§ 22. 1. Zabezpieczenie dokumentów i innych rzeczy z wyjątkiem towarów następuje:

- 1) przez oddanie na przechowywanie w jednostce inspekcjonowanej w oddzielnym, zalakowanym i opieczętowanym schowku lub pomieszczeniu albo
- 2) przez opieczętowanie i oddanie na przechowanie kierownikowi lub innemu pracownikowi jednostki inspekcjonowanej za pokwitowaniem, albo
- 3) przez zabranie do przechowania przez organ inspekcji.

2. Zabezpieczenie towaru polega na oddaniu go pod dozór odpowiedzialny kierownikowi lub innemu pracownikowi inspekcjonowanej jednostki, z zakazem wprowadzania towaru do obrotu lub sprzedaży.

3. Zabezpieczenie pomieszczeń na czas przeprowadzania inspekcji następuje przez zamknięcie i opieczętowanie.

§ 23. Inspektor pobiera próby towarów w trybie i na zasadach ustalonych na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy.

§ 24. W wypadkach szczególnie uzasadnionych, a związanych z ujawnianiem i zwalczaniem nadużyć, inspektor specjalnie upoważniony do tego przez organ inspekcji może zarządzić przeprowadzenie inwentaryzacji, zwracając się z odpowiednim żądaniem do dyrektora (zarządu) przedsiębiorstwa (jednostki). Inwentaryzację przeprowadza się pod nadzorem inspektora.

§ 25. 1. Z przebiegu inspekcji sporządza się protokół. Protokół należy przedstawić do podpisu kierownikowi inspekcjonowanej jednostki, a w razie jego nieobecności — osobie upoważnionej do zastępowania kierownika; w razie nieobecności tych osób protokół przedstawia się do podpisu osobie uczestniczącej przy przeprowadzaniu inspekcji.

2. W razie odmowy podpisu protokołu, inspektor powinien uczynić o tym wzmiankę w protokole, podając przyczynę odmowy.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1, mają prawo wnieść do protokołu swoje uwagi. O braku uwag należy uczynić wzmiankę w protokole.

4. W razie zabezpieczenia towarów, dokumentów i innych rzeczy, pobrania prób, dokonania oględzin lub przeprowadzenia innych dowodów, sporządza się odrębne protokoły. O sporządzeniu odrębnego protokołu z każdej z tych czynności należy uczynić wzmiankę w protokole inspekcji.

5. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się kierownikowi jednostki inspekcjonowanej lub innej osobie wymienionej w ust. 1.

6. Odpis protokołu przesyła się właściwej jednostce nadrzędnej.

§ 26. Jeśli stwierdzone przez inspektora nieprawidłowości zostały już usunięte w toku inspekcji, należy uczynić o tym odpowiednią wzmiankę w protokole z inspekcji.

§ 27. 1. Na podstawie wyników inspekcji dokonanej w jednostce gospodarki uspołecznionej organy inspekcji kierują wnioski do jednostki inspekcjonowanej lub jej jednostki nadrzędnej, a w miarę potrzeby także do innych zainteresowanych jednostek.

2. Jednostka inspekcjonowana lub jednostka nadrzędna obowiązane są w terminie określonym we wnioskach ustosunkować się do nich i wydać niezbędne zarządzenia lub zalecenia.

3. O wydanych zarządzeniach lub zaleceniach i o ich wykonaniu zawiadamia się organ inspekcji w terminie określonym we wniosku.

4. W razie nieuzasadnionej odmowy lub zwłoki w wykonaniu wniosków organ inspekcji zawiadamia o tym Głównego Inspektora, który, jeśli uzna to za konieczne, występuje do właściwego organu nadzorującego jednostkę, która odmawia lub zwleka z wykonaniem wniosku.

5. W sprawach przedsiębiorstw prywatnych organy inspekcji kierują wnioski do właściwego organu administracji prezydium rady narodowej.

§ 28. 1. W razie stwierdzenia w toku inspekcji naruszenia przepisów albo zasad prawidłowego obrotu towarowego oraz przepisów regulujących działalność usługową, organ inspekcji wyda po przeprowadzeniu inspekcji jednostce inspekcjonowanej zarządzenie zobowiązujące do usunięcia naruszenia. Odpis przesyła się do wiadomości jednostki nadrzędnej.

2. Od zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, służy odwołanie do bezpośrednio nadrzędnego organu inspekcji w terminie 7-dniowym od daty doręczenia zarządzenia.

3. Wniesienie odwołania wstrzymuje wykonanie zarządzenia do czasu rozstrzygnięcia odwołania.

§ 29. 1. Jeżeli natychmiastowe przerwanie stwierdzonego w § 28 ust. 1 stanu rzeczy jest ze względu na poważne naruszenie interesu społecznego konieczne, inspektor, specjalnie upoważniony do tego, może na miejscu wydać niezbędne zarządzenie na piśmie do niezwłocznego wykonania, z równoczesnym przesłaniem zarządzenia do wiadomości jednostce nadrzędnej.

2. Od zarządzenia wymienionego w ust. 1 można wnieść odwołanie do bezpośrednio nadrzędnego organu inspekcji w 3-dniowym terminie od daty doręczenia zarządzenia.

3. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania zarządzenia. Organ inspekcji, w którego imieniu zostało wydane zarządzenie, może wstrzymać jego wykonanie do czasu rozstrzygnięcia odwołania.

§ 30. 1. Inspektorzy sporządzają raport służbowy zamiast protokołu ze swych czynności w wypadkach przeprowadzania krótkotrwałych i masowych akcji mających na celu zebranie danych o sytuacji rynkowej oraz informacji dotyczących działalności handlu.

2. Organ inspekcji może w razie potrzeby, na podstawie raportu, występować z wnioskami usprawniającymi do jednostki, w której dokonano czynności, o których mowa w ust. 1, bądź do jednostki nadrzędnej.

§ 31. 1. Orzeczenie organu inspekcji o zniszczeniu lub oddaniu do przerobu zepsutych lub nie nadających się do użytku towarów stanowiących przedmiot obrotu towarowego powinno zawierać powołanie wyników badań będących podstawą do wydania orzeczenia oraz jego uzasadnienie.

2. Orzeczenie doręcza się jednostce, w której władaniu znajdują się towary wymienione w ust. 1, a odpisy orzeczeń — jednostce nadrzędnej oraz jednostce, w której towary te są przechowywane.

3. Od orzeczeń, o których mowa w ust. 1, służy odwołanie do bezpośrednio nadrzędnego organu inspekcji w terminie 7-dniowym od daty doręczenia orzeczenia.

§ 32. 1. Wojewódzcy inspektorzy powołują rzeczoznawców do spraw jakości świeżych owoców, warzyw i ziemniaków oraz wagowych dla owoców i warzyw — w uspołecznionym obrocie krajowym.

2. Wymienieni w ust. 1:

1) rzeczoznawcy — dokonują w toku kontroli przeprowadzanych przez organy inspekcji, a także na wniosek zainteresowanych stron uczestników obrotu towarowego, ekspertyz i wydają orzeczenia o jakości świeżych owoców, warzyw oraz ziemniaków jadalnych, przemysłowych i pastewnych,

2) wagowi — stwierdzają na wniosek zainteresowanych stron uczestników obrotu towarowego wagę świeżych owoców, warzyw oraz ziemniaków i ich przetworów, a także ustalają średnią tarę opakowań tych towarów.

3. Od orzeczeń rzeczoznawców, o których mowa w ust. 1 i 2, służy odwołanie do wojewódzkich inspektorów, którzy orzekają ostatecznie.

§ 33. 1. Właściwi terenowo wojewódzcy inspektorzy powołują klasyfikatorów ryb morskich.

2. Klasyfikatorzy wymienieni w ust. 1 dokonują w portach rybackich kontroli klasyfikacji przez dostawców jakości ryb morskich świeżych, mrożonych i solonych, wysyłanych z tych portów dla jednostek handlu hurtowego i detalicznego.

3. Na wniosek strony kwestionującej ustalenia kontroli, o której mowa w ust. 2, wtórną kontrolę klasyfikacji jakości ryb morskich przeprowadza komisja, powołana w trybie przewidzianym w § 35, i wystawia atest klasyfikacji wtórnej.

§ 34. 1. Orzeczenia o jakości towarów, o których mowa w § 32 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 stanowią podstawę do:

- 1) przeklasyfikowania towaru do właściwej klasy jakości, wyboru, gatunku lub zastosowania procentu mniejwartyości z odpowiednim obniżeniem ceny w wypadkach i w granicach przewidzianych odpowiednimi przepisami,
- 2) rozliczenia się stron za dostarczone towary.

2. Czynności wagowych wymienione w § 32 ust. 2 pkt 2 oraz ustalenia kontroli klasyfikacji ryb morskich, o których mowa w § 33 ust. 2 i 3 — stanowią podstawę do rozliczenia się stron za dostarczone towary.

§ 35. 1. Główny Inspektor w drodze regulaminu określi szczegółowy tryb powoływania i postępowania rzeczoznawców, klasyfikatorów i wagowych wymienionych w §§ 32—34 oraz tryb postępowania odwoławczego od orzeczeń rzeczoznawców, jak również tryb postępowania w razie kwestionowania przez dostawców lub odbiorców ryb morskich ustaleń kontroli klasyfikacji dokonanych przez klasyfikatorów.

2. W razie odwołań od ustaleń kontroli klasyfikacji ryb, w regulaminie należy przewidzieć tryb rozpatrywania tych odwołań przez powołaną w tym celu komisję. W regulaminie należy również wprowadzić obowiązek powtórnego zważenia towaru lub ustalenia średniej tary opakowań tych towarów, jeżeli te czynności wagowego zostaną zakwestionowane przez zainteresowane strony.

§ 36. 1. Organ inspekcji prowadzi dochodzenia oraz sporządza protokoły z dokonanych czynności dochodzeniowych na zasadach i w trybie ustalonym w przepisach postępowania karnego.

2. Dochodzenia przeprowadzają inspektorzy specjalnie upoważnieni do tego przez organ inspekcji. Przepis § 9 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 37. 1. Organy inspekcji wytaczają i popierają powództwo cywilne w postępowaniu karnym w sprawach przez siebie wszczętych, jeżeli tego wymaga interes społeczny, a zebrane w toku inspekcji lub dochodzenia materiały dają

dostateczną podstawę do wytoczenia powództwa, oraz jeżeli nie uczyniła tego poszkodowana jednostka gospodarki uspołecznionej.

2. O wytoczeniu powództwa w postępowaniu karnym organ inspekcji zawiadamia jednostkę nadrzędną nad jednostką poszkodowaną.

3. W razie wytoczenia lub popierania powództwa cywilnego w postępowaniu karnym przez organy inspekcji, organy te składają wniosek do prokuratora o wydanie postanowienia o zabezpieczeniu roszczeń z tytułu naprawienia szkody, jeżeli nie uczynił tego uprzednio prokurator lub poszkodowana jednostka.

3. Przepisy końcowe.

§ 38. Niezależnie od sprawozdań składanych bezpośrednio nadrzêdnemu inspektoratowi, inspektoraty: wojewódzki, rejonowy, powiatowy, miejski i dzielnicowy składają prezydium właściwej rady narodowej okresowe, a na żądanie także doraźne sprawozdania z działalności inspektoratu.

§ 39. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 czerwca 1959 r. w sprawie organizacji i trybu postępowania Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. Nr 38, poz. 238).

§ 40. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *E. Sznajder*

208

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 4 sierpnia 1969 r.

w sprawie ratyfikacji przez Liberię Poprawki do artykułu 109 Karty Narodów Zjednoczonych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych Rezolucją nr 2101 (XX) dnia 20 grudnia 1965 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustę-
pem 2 Rezolucji nr 2101 (XX), przyjętej przez Zgromadzenie
Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 grudnia 1965 r.
(Dz. U. z 1968 r. Nr 30, poz. 197) złożony został przez Li-

berię Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjed-
noczonych dnia 1 lipca 1969 r. dokument ratyfikacyjny Po-
prawki do artykułu 109 Karty Narodów Zjednoczonych.

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. J. Winiewicz*

209

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 4 sierpnia 1969 r.

w sprawie przystąpienia Kenii do Konwencji o morzu pełnym i Konwencji o szelfie kontynentalnym, sporządzonych w Genewie dnia 29 kwietnia 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ar-
tykułem 33 Konwencji o morzu pełnym (Dz. U. z 1963 r.
Nr 33, poz. 187) i artykułem 10 Konwencji o szelfie konty-
nentalnym (Dz. U. z 1964 r. Nr 28, poz. 179), sporządzonych
w Genewie dnia 29 kwietnia 1958 r., złożony został dnia
20 czerwca 1969 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji
Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia Kenii do
wymienionych konwencji.

Zgodnie z artykułem 34 ustęp 2 Konwencji o morzu
pełnym i artykułem 11 ustęp 2 Konwencji o szelfie konty-
nentalnym weszły one w życie w stosunku do Kenii dnia
20 lipca 1969 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. J. Winiewicz*